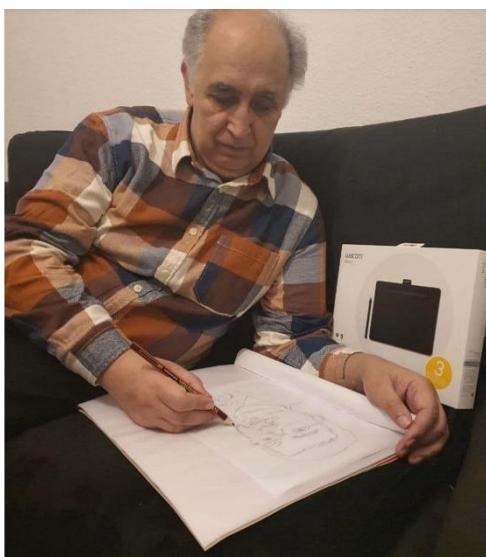

۲۰۲۳/۰۸/۲۲

نورزی بلخی، بشیر دودیال - مختصات افغانستان/محققین و مؤلفین

معرفی استاد «محمد رئوف مهدی» در قاموس کبیر افغانستان د افغانستان لوی قاموس کی «محمد رئوف مهدی» پېژندنه

مهدیزاده کابلی (محمد رئوف مهدی) (زاده ۱۳۳۷ سنبله ۲۰ خورشیدی)، سیاستمدار، دانشنامه نویس، تاریخ نگار و دین شناس افغان این روزها نیاز به معرفی ندارد. او از کودکی به کتابخوانی علاقه داشت. ورزش زیبایی اندام را از چهارده سالگی با وزنهای سنگی آغاز کرد. او محصل رشته سیول بود که به نقاشی روی آورد. در سال ۱۳۶۰ خورشیدی از پوهنتون کابل فارغ التحصیل و در پوهنځی مهندسی به استادی پرداخت. به سال ۱۳۶۳ خورشیدی آواره شد و بیست سال در ایران به سر برد و به کار مهندسی اشتغال داشت. دین شناسی را از دروس حوزه شروع کرد و تاریخ و زبان شناسی تاریخی را نیز همانجا فراگرفت.

مهدیزاده کابلی با انتشار کتاب «درآمدی بر تاریخ افغانستان»، به جمع منتقدان تاریخ پیوست و به اعتقاد دکتر احمد جاوید، استاد پوهنځی ادبیات و رئیس پوهنتون کابل، او نویسنده ای توانای است، که تاریخ ایران و افغانستان را با دقت و ظرافت خاصی مورد تحلیل و بررسی قرار داده است.

بدین ګونه، وی از همان آغاز نویسنده‌ی به شهرت رسید و آثاری پربهای را در کارنامه خود دارد.

مهدیزاده، یکی از فعالان جنبش دموکراتی در افغانستان است و او در راستای اهداف این جنبش، در سال ۱۳۷۸، انجمن مهندسان افغان را بنیان نهاد و دو دوره ریاست انتخابی این انجمن را بر عهده داشت. در ضمن، او بار نمایندگی مهاجرین افغان در ایران را در هر دو لويه چرگه افغانستان بر دوش کشید و در کنفرانس برلین که از جانب بنیاد صلح سویس در مورد افغانستان برگزار شده بود، شرکت داشت.

او که از سال ۱۳۸۲ بدین سو، در آلمان زندگی می‌کند، در سال ۱۳۸۵، کارشناسی ارشد الهیات مسیحیت را از پوهنځی الهیات و معارف دینی پوهنتون خروجی نهاد و دست آورد. در سال ۱۳۸۷، ادامه تحصیلات خود را در رشته مهندسی مدیریت صنعتی و بازسازی ساختمان‌های کهنه در شهر درسدن آلمان به پایان رساند.

آثار و فعالیت‌های او را از لحاظ روشنگرایی و انسان دوستی با کارهای چامسکی مقایسه کرده‌اند.

کابلی یک سال پیش، درست وقتی که در اوج فعالیت‌های تخصصی و فرهنگی بود، متوجه ناراحتی هاضمه خود شد. اما تشخیص طبیبان آلمانی بسیار هولناک بود، سرطان معد!

او در حالی که در گیر توموری خبیث شده بود، هنوز با روحیه‌ای باور نکردنی کار خود را بسیار قوی تر از گذشته ادامه می‌داد. حتی زمانی که مراحل شیمی درمانی را طی می‌کرد. اما پس از عمل جراحی و برداشتن کامل معده، دچار درد و رنج فراوان شده و مدام سعی بر شکست بیماری اش دارد.

با این حال، جالب به ذکر است، در طی روزهای بستری بودن مهدیزاده کابلی در شفاخانه درسدن، در کنار خانواده، دوستدارانش با حضور بر بالین او جویای حال وی می‌شدند که همگی از روحیه‌ی بالای او به وجود می‌آمدند.

او به نقل از صائب تبریزی می‌گفت: «ما زنده به آنیم که آرام نگیریم، موجیم که آسودگی ما عدم ماست.»

د افغانستان لوی قاموس کی د «محمد رئوف مهدی» پېژندنه

مهدیزاده کابلی (محمد رئوف مهدی) چی ۱۳۳۷د. کال د وړی پر شلمه نیټه نړی ته راغلی، یو نامتو افغان سیاستمدار، قاموس لیکوال، تاریخ لیکونکی او دین پوه دی. هغه له کوچنیوالی خڅه کتاب لوستلو سره مینه لره. تکریبت یې له خلور کلنی خڅه د "وزنه های سنگی" په تمرین پېل کړي. کله چې پوهنتون کی د سیول په څانګه کې

به صفحه قاموس کبیر افغانستان خوش آمدید

تیم بنیان گذار این قاموس آرزو دارد، داشته های این ګنجینه که نمایانگر اصالت افغانستان باستان است شما را تا حد لازم مدد رساند

محصل و، انئورگري يې هم پېل کړه. په ۱۳۶۰ ل. کال له کابل پوهنتون څخه فارغ او د انجنيري په پوهنځي کي يې په تدریس پېل وکړ. په ۱۳۶۳ ل. کال کي له هیواده پرپس، شل کلونه يې په ایران کي تېر او هلتہ د مهندسي په چارو بوخت و. دین پوهنه يې د حوزي له لوست څخه پېل او بیا يې تاریخ او تاریخي ژپوهنه هم پای ته ورسول. مهديزاده کابلي د «درآمدی بر تاریخ افغانستان» په نوم باندی څيل یو اثر خپور او په دی توګه د تاریخ په کره کتونکو کي وشمېرل شو. ، د کابل پوهنتون د پخوانۍ رئیس او د ادبیاتو د پوهنځي د استاد احمد جاوید په وینا: کابلي یو پیاوړی لیکوال دی، چې د ایران او افغانستان تاریخ يې په دقت او ځانګري ډرافت سره تحليل او ارزولي دی.

په دی دول سره ګورو چې نوموري لا هماغه دلکوالی له پېل څخه، مشهورشو او ارزښتنم آثار يې ویکل. مهديزاده، په افغانستان کي د دموکراسۍ د غورځنک یو فعال غږي او د دغه غورځنګ د موخو د ترلاسه کولو په ترڅ کي يې په ۱۳۷۸ کال (د افغان مهندسانو ټولنه) چوره او دوه دورې د دی تولنى انتخابي رئیس و. په همدي مهال نوموري په ایران کي د افغان مهاجرو له خوا په دوو لویو جرګو کې، د مهاجرو استازى و. نوموري په هغه کنفرانس کي هم ګډون درلود چې په برلين کي د سویس دسوی د بنست په نوبنت د افغانستان په اړه جوړ شو ی و. او س له ۱۳۸۳ ل. کال څخه را دخواپه آلمان کي ژوند کوي، په ۱۳۸۵، کال کي يې د هالند د خرونینګن له پوهنتون څخه د الهیاتو او دینې معاريفو ځانګه کي دمسیحیت د الهیاتو له پوهنځي څخه ماسترى ترلاسه کړه، په ۱۳۸۷، کي يې د نورو زده کړو لپاره د آلمان د درسدن په بنار کي د لرغونو ودانیو د بیارغاونی او د صنعتی مدیریت د مهندسى په ځانګو کي زده کړو ته دوام ورکړ.

کولای شو چې د د آثار او فعلیتونه د روشنگرایي او انسان دوستي له پلوه د چامسکي له کارونو سره مقابیسه کړو. کابلي له نن(۱۴۰۲). څخه یوکال مخکي، کله چې خپلو تخصصي او فرهنګي چارو کي بوخت و، د هاضمي ستونزې سره مخ شو. دا وخت د آلماني طبیانو تشخیص ویروونکي و، دوى وویل چې د معدي په سرطان اخته شوې دی. هغه ته یو خبیثه تومور پیدا شوی و، خو لا هم په حیرانوونکي روحبه ترپخوا هم لازیات په خپلو کارونو بوخت و. آن هغه مهال چې کله يې روغتیایي آزمایشتوونه تر سره کېدل، هم د خپلو فرهنګي کارو په فکر کې و، خو کله يې چې د جراحی عملیاتو له امله معده په بشپړه توګه لري شو، له درد او کړاو سره مخ شو. دا وختونه يې هم ناروغۍ ته د ماتې په ورکولو سره په زغم و کال. کله به چې د درسدن روغتون ته دده دوستان د پوښتی لپاره ورتل، د د زغم او درد ګاللو ته په حیران وو. په دی توګه د صائب تبریزی په وینا: "ما زنده به آنیم که آرام نګیریم، موجیم که آسودګی ما عدم ماست".